

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2020. gada 5. martā (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Atbrīvojumi – Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās – Aprūpe pa telefonu – Medmāsu un medicīnas asistentu sniegta aprūpe

Lietā C-48/19

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 18. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 25. janvārī, tiesvedībā

X GmbH

pret

Finanzamt Z,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Safjans [*M. Safjan*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referenti) un N. Jāskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā atbildējumus, ko sniedza:

- X GmbH vērā – G. Burwitz, *Rechtsanwalt*,
- Vācijas valdības vērā – S. Eisenberg, pārstāve,
- Eiropas Komisijas vērā – L. Lozano Palacios un L. Mantl, pārstāvji,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 132. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

2 Šis līgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *X GmbH* un *Finanzamt Z* (*Z* nodokļu pārvalde, Vācijas) par pārdotās minētās atteikumu valsts slimokasu vērdē atbrīvot no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) konsultācijas pa telefonu par dažādiem jautājumiem saistībā ar pacientu, kurš cieš no hroniskām vai ilgtermiņa slimībām, veselību un atbalsta programmu, ko sniedz X.

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2006/112

3 Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādos darījumus:

[..]

b) slimnīcas un medicnisko aprūpi, kā arī ar tām cieši saistītas darbības, ko veic publisko tiesību subjekti vai, sociālos apstākļos, kuras lūdzinās apstākļiem, ko piemēro publisko tiesību subjektiem, slimnīcas, medicniskās aprūpes vai diagnostikas centri, vai arī citas pienācīgi atzītas lūdzīgās iestādes;

c) medicniskās aprūpes sniegšanu, darbojoties medicniskās vai paramedicniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

[..].”

Vācijas tiesības

4 2005. gada 21. februāra *Umsatzsteuergesetz* (Likums par apgrozījuma nodokli) (*BGBI.* 2005 I, 386. lpp.), kas grozīts ar 2008. gada 19. decembra likumu (*BGBI.* 2008 I, 2794. lpp.), 4. pantā ir noteikts:

“No nodokļa ir atbrīvoti šādi 1. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētie darījumi:

[..]

14. a) medicniskās aprūpes sniegšana, darbojoties ārstā, zobārstā, dziedniekā, fizioterapeitā, vecmātes vai lūdzīgā medicniskā profesijā. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

5 X ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas dibināta saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem. 2014. gada februārī tā slimokasu vērdē sniedza konsultācijas pa telefonu par dažādiem veselības jautājumiem un pa telefonu īstenoja atbalsta programmas hronisku vai ilgstošu slimību pacientiem.

6 Šos pakalpojums nodrošināja medmāsas un medicīnas asistenti, no kuriem lielākā daļa bija izgājuši arī “veselības aprūpes atbalsta personas” apmācību. Vairāk nekā trešdaļa gadījumu tika iesaistīti rīsts, kurš pārņēma konsultāciju vai – gadījumā, ja bija vajadzīgi precīzā jumi, – sniedza norādījumus vai otru atzinumu.

7 Konsultācijas pa telefonu apdrošinātājiem sniedza iespēju sazināties ar X darbiniekus jebkurā brīdī, lai lūgtu sniegt informāciju. Ja viņi vēlējās saņemt medicīniskās konsultācijas, minētie darbinieki, izmantojot mērītiecīgus jautājumus, kas tiem ļāva noteikt medicīnisko kontekstu, ar kuru varētu būt saistīta attiecīgās apdrošinātās personas situācija, veica novērtējumu ar datora palīdzību un pēc tam šai personai sniedza konsultāciju par tās terapeitisko situāciju, skaidrojot tai iespējamo diagnozi un terapiju vai arī piedāvājot tai mainīt rīcību vai aprūpi.

8 Pabeigtās lietas izlases veidā tika iesniegtas medicīniskajam vadītājam, kurš it īpaši pārbaudīja apliecināto datu saskanību no medicīniskā viedokļa.

9 Atbalsta programmās daļēni izvēlējās slimokases, pamatojoties uz norādītajiem un klīniskajiem ārstēšanas, pēc tam šīs slimokases ar viņiem kontaktējās un pēc viņu vēlības reģistrēja programmas. Šo programmu ietvaros tās lūdza divpadsmit mēnešu laikā X darbinieki varēja sazināties ar daļēniem pa telefonu, bet nupat minētie jebkurā brīdī varēja zvanīt šiem darbiniekiem, lai iegūtu informāciju saistībā ar savu klīnisko ārstēšanu.

10 Iesniedzātāja norāda, ka šo programmu galvenais mērķis bija uzlabot daļēni un viņu īmenes locekļu izpratni par slimību, zāļu pareizu lietošanu vai citu terapiju uzskatīšanu, novērst zāļu nepareizu lietošanu un palīdzēt elastīgi reaģēt uz simptomu pastiprināšanos un sociālo izolāciju. Minēto programmu mērķis bija uzlabot pacientu aprūpes izmaksu pārvaldību, tostarp ievērojami samazinot jaunu hospitalizāciju skaitu, atbalstīt tādus pacientu vēstījumus, kuriem var būt uzmanības deficīts, un samazināt sekundāru slimību risku.

11 Šo darbību ietvaros X lūdza attiecībā uz pamatlīdzekļu apkopi laika posmā piemērot atbrīvojumu no apgrozījuma nodokļa. Z nodokļu birojs uzskatīja, ka šie darījumi ir apliekami ar nodokli.

12 X, kura pirmajā instancē celtā prasība tika noraidīta, iesniedza revīzijas sūdzību *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācijas).

13 Pirmā kārta, iesniedzātāja vālas noskaidrot, vai var uzskatīt, ka medicīniskā rakstura konsultācijas pa telefonu, kas nav saistītas ar konkrētu ārstēšanas kursu un kas notiek tikai pirms šādas ārstēšanas, ir jāapliek ar PVN, vai arī tām ir jāpiemēro Tiesas judikatūra, ar ko no Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma ir izslēgta aprūpe, kuras mērķis ir vienkārši atbildēt uz vispārīgām vajadzībām, tādēļ kļūst izklaide, labsajūta vai estētiskā rakstura vajadzības.

14 Otrā kārta, tās vālas noskaidrot, vai šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās medicīniskās un paramedicīniskās profesijas kvalifikācijas pazīmes, ko “klasiskajai” medicīniskajai aprūpei ir definējusi attiecīgā daļēnā bāls, attiecas arī uz tādus medicīniskos aprūpi, ko veic bez jebkādas personiskās saskares, vai arī šajā ziņā ir vajadzīgas papildu prasības.

15 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai tādus apstākļos kā pamatlīdzekļu, kad slimokasu uzdevums nodokļa maksātājs pa tīlruni konsultā apdrošinātās personas dažādos veselības aprūpes un slimību jautājumos, notiek

darb?ba, kas ietilpst [Direkt?vas 2006/112] 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta piem?rošanas jom??

2) Vai t?dos apst?k?os k? pamatliet? attiec?b? uz pirmaj? jaut?jum? min?tajiem pakalpojumiem, k? ar? dar?jumiem saist?b? ar “pacientu atbalsta programm?m”, lai apliecin?tu vajadz?go profesion?lo kvalifik?ciju, pietiek ar to, ka konsult?cijas pa t?lruni sniedz “vesel?bas apr?pes atbalsta personas” (medic?nas asistenti, medm?sas) un aptuveni trešda?? gad?jumu tiek iesaist?ts ?rst??

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

Par pirmo jaut?jumu

16 Ar pirmo jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai uz pakalpojumiem pa telefonu, ko veido konsult?ciju sniegšana saist?b? ar vesel?bu un slim?b?m, var attiekties Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt? paredz?tais atbr?vojums no PVN.

17 No š?s direkt?vas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta gramatisk?s interpret?cijas izriet – lai uz pakalpojumu var?tu attiekties šaj? norm? paredz?tais atbr?vojums, tam ir j?atbilst diviem nosac?jumiem, proti, pirmk?rt, runai ir j?b?t par medic?nisk?s apr?pes sniegšanu un, otrk?rt, š? apr?pe ir j?sniedz, darbojoties medic?nisk?s vai paramedic?nisk?s profesij?s, ko noteikusi attiec?g? dal?bvalsts (spriedums, 2019. gada 27. j?nijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie u.c.*, C?597/17, EU:C:2019:544, 19. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

18 T? k? pirmais jaut?jums ir saist?ts ar attiec?g? pakalpojuma b?t?bu, ir j?preciz? pirm? no šiem nosac?jumiem tv?rums.

19 Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts atbilstoši pirm? nosac?juma formul?jumam attiecas tikai uz j?dzienu “medic?nisk?s apr?pes sniegšana”, un taj? nav min?ta ar pakalpojuma sniegšanas vietu saist?ta inform?cija.

20 No Tiesas judikat?ras izriet, ka š?s direkt?vas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas uz visiem pakalpojumiem, kas tiek sniegti slimn?c?s, savuk?rt min?t?s direkt?vas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts attiecas uz pakalpojumiem, kas sniegti ?rpus slimn?c?m – gan pakalpojuma sniedz?ja priv?taj? dz?vesviet?, gan pacienta dz?vesviet? vai citur (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2019. gada 18. septembris, *Peters*, C?700/17, EU:C:2019:753, 21. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

21 T?d?j?di no min?t? izriet, ka š?s pašas direkt?vas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta piem?rošanas vajadz?b?m uz pakalpojumu, kas atbilst šaj? norm? min?tajiem nosac?jumiem, var attiekties min?taj? ties?bu norm? paredz?tais atbr?vojums, lai ar? k?da b?tu t? sniegšanas vieta.

22 Turkl?t Tiesa attiec?b? uz ?imenes ?rstu izrakst?taj?m medic?niskajam anal?z?m ir atg?din?jusi, ka nodok?u neitralit?tes princips netiktu iev?rots, ja š?diem pakalpojumiem tiktu piem?rots PVN atkar?b? no to sniegšanas vietas, neiev?rojot to, ka to kvalit?te ir vien?da, ?emot v?r? attiec?go pakalpojuma sniedz?ju izgl?t?bu (spriedums, 2019. gada 18. septembris, *Peters*, C?700/17, EU:C:2019:753, 29. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

23 ?emot v?r? visus šos apst?k?us, ir j?konstat?, ka pa telefonu sniegtiem apr?pes pakalpojumiem var b?t? piem?rojams Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt? paredz?tais atbr?vojums no PVN, ja tie atbilst visiem š? atbr?vojuma piem?rošanas nosac?jumiem.

24 Turkl?t šis apsv?rums atbilst š?s direkt?vas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt?

noteiktajam mērķim samazināt aprāpes izmaksas un padarīt aprāpi pieejamāku indivīdiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, *Klinikum Dortmund*, C-366/12, EU:C:2014:143, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Tomēr ir iespējams, ka viens un tas pats nodokļa maksātājs sniedz gan tūlītējus pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no PVN un kas atbilst jūdzienam “medicīniskās aprāpes sniegšana”, gan citus pakalpojumus, par kuriem šis nodoklis ir jāmaksā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 20. novembris, *Unterpertinger*, C-212/01, EU:C:2003:625, 38. punkts; 2003. gada 20. novembris, *D’Ambrumenil un Dispute Resolution Services*, C-307/01, EU:C:2003:627, 56. punkts, kā arī 2013. gada 21. marts, *PFC Clinic*, C-91/12, EU:C:2013:198, 31. un 32. punkts).

26 Tādējādi iesniedzējtiesai būtu jānosaka, kādā mērķī pamatlietā aplūkotās konsultācijas pa telefonu atbilst Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertajam jūdzienam “medicīniskās aprāpes sniegšana”.

27 Šajā nolūkā tai būtu jāpārbauda, vai šādas konsultācijas ir terapeitisks mērķis, jo tieši tas nosaka, vai ārstniecības pakalpojums ir jāatbrīvo no PVN (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 20. novembris, *Unterpertinger*, C-212/01, EU:C:2003:625, 40. un 42. punkts, kā arī 2006. gada 27. aprīlis, *Solleveld un van den Hout/van Eijnsbergen*, C-443/04 un C-444/04, EU:C:2006:257, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jūdziens “medicīniskās aprāpes sniegšana” ietver pakalpojumus, kuru mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un iespējamā apjomā izārstēt slimības vai veselības traucējumus (spriedumi, 2000. gada 14. septembris, D., C-384/98, EU:C:2000:444, 18. punkts, kā arī 2019. gada 18. septembris, *Peters*, C-700/17, EU:C:2019:753, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Tas tomēr obligāti nenozīmē, ka pakalpojuma terapeitiskais mērķis jāsaprot arī šaurā nozīmē (spriedumi, 2010. gada 10. jūnijs, *Future Health Technologies*, C-86/09, EU:C:2010:334, 40. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2013. gada 21. marts, *PFC Clinic*, C-91/12, EU:C:2013:198, 26. punkts). Tādējādi medicīniskie pakalpojumi, kas sniegti, lai aizsargātu, tostarp arī saglabātu vai atjaunotu, personu veselību, ir atbrīvoti no nodokļa atbilstoši Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunktam (spriedumi, 2010. gada 10. jūnijs, *Future Health Technologies*, C-86/09, EU:C:2010:334, 41. un 42. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, un 2013. gada 21. marts, *PFC Clinic*, C-91/12, EU:C:2013:198, 27. punkts).

30 Šīs analīzes ietvaros, jāemot vērā šis sprieduma iepriekšējais punkts atgādināto judikatūru, lai noteiktu, vai šāda konsultācija ietilpst jūdzienā “medicīniskās aprāpes sniegšana” šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, nepietiek ar to vien, ka nav iepriekšēja ārstniecības pirms konsultācijas pa telefonu vai tai sekojošs konkrēts ārstēšanas.

31 Šajā gadījumā konsultācijām, kuru laikā tiek izskaidrotas diagnozes un iespējamā ārstniecība, kā arī tiek piedāvātas lūdzinājuma ārstnieciskās kursa izmaiņas – tā kā tās ļauj attiecīgajai personai saprast situāciju no medicīniskā viedokļa un vajadzības gadījumā rīkoties, tostarp lietojot vai nelietojo kādus medikamentus, – var būt terapeitisks mērķis un uz to var attiekties jūdziens “medicīniskās aprāpes sniegšana” minētās direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

32 Turpretī pakalpojumi, kas ietver informācijas sniegšanu par klīnisko ainu vai terapiju, bet kas to vispārējā rakstura dēļ nevar palīdzēt aizsargāt, uzturēt vai atjaunot cilvēku veselību, neietilpst šajā jūdzienā.

33 Tpat pakalpojumi, kas ietver administratva rakstura informcijas sniegšanu, piemram, rstu vai saskaošanas strukturu kontaktinformciju, nav pielīdzinmi pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šs pašas direktvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt paredztais atbrvojums.

34 emot vrt visus iepriekš izklsttos apsvrumus, uz pirmo jautjumu ir jatbild, ka Direktvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jinterpret tdtjdi, ka pa telefonu sniegtiem pakalpojumiem, kas ietver padomu sniegšanu attiec b uz veselbu un slimbm, var bt piemrojams šaj tiesbu norm paredztais atbrvojums, ar nosacjumu, ka tiem ir terapeitisks mris, un tas ir jp rbauda iesniedzjtiesai.

Par otro jautjumu

35 Vispirms ir jatgdina, ka saska ar Tiesas pastvgo judikatru sadarbbas ar valstu tiesm procedr, kas ieviesta ar LESD 267. pantu, tai ir jsniedz valsts tiesai noderga atbilde, kas autu tai izties t s izskatšan esošo lietu, un šaj nol k Tiesai attiec g gadjum? ir jp rformul tai uzdotais jautjums (spriedums, 2018. gada 25. jljis, *Dyson*, C?632/16, EU:C:2018:599, 47. punkts un taj min t? judikat ra).

36 Šaj gadjum? iesniedzjtiesa nor da, ka nevien sp k? esošaj valsts tiesbu akt? nav paredz tas profesion l s pras bas medic nisko konsult ciju sniegšanai pa telefonu un ka, run jot par pacientu atbalsta programm m, ieteikumos, kuriem nav saistoša sp ka, ir min ti praktiz joši darbinieki, kas var iesaist ties, skaidri neminot medm sas vai medic nas asistentus. Iesniedz jtiesa š dos apst k os uzskata, ka no PVN var tu bt atbr vojama tikai t da medic nisk s apr pes sniegšana pa telefonu, kur ticis iesaist ts rst s.

37 Tdtjdi ir j uzskata, ka ar otro jautjumu iesniedz jtiesa bt b? vaic, vai t d?, ka medic nisk? apr pe tiek sniegta pa telefonu, medm s m un medic nas asistentiem, kas šo apr pi sniedz, ir jatbilst papildu profesion l s kvalifik cijas pras b m, lai min tjiem pakalpojumiem btu piem rojams Direkt vas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt paredz tais atbr vojums.

38 J nor da, ka šis jautjums ir v rst s uz to, lai preciz tu tv rumu otrajam no š s direkt vas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt paredz tjiem un š sprieduma 17. punkt? atg din tjiem diviem nosac jumiem, attiec b uz to, ka apr pe ir jsniedz, darbojoties medic nisk s vai paramedic nisk s profesij s, ko noteikusi attiec g? dal bvalsts.

39 Šaj zi?? ir jatgdina, ka no paša min t s direkt vas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta formul juma izriet, ka šaj direkt v? nav defin ts paramedic nisko profesiju j dziens, bet attiec b? uz šo jautjumu min taj? norm? ir nor d ts uz defin ciju, kas dota dal bvalstu tiesiskaj? regul jum? (spriedumi, 2006. gada 27. apr lis, *Solleveld un van den Hout van Eijnsbergen*, C?443/04 un C?444/04, EU:C:2006:257, 28. punkts, k? ar? 2019. gada 27. j nijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie u.c.*, C?597/17, EU:C:2019:544, 23. punkts).

40 Šajos apst k os dal bvalst m ir r c? bas br v? ba noteikt profesijas, kur s darb bai medic nisk s apr pes sniegšan? piem ro atbr vojumu no PVN, it paši t d?, lai nodrošin tu š s pašas direkt vas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt paredz t? atbr vojuma pareizu un vienk ršu piem rošanu, un, konkr t k, noteikt kvalifik ciju, kas vajadz ga, lai str d tu min taj? s profesij s (šaj? noz m? skat. spriedumus, 2006. gada 27. apr lis, *Solleveld un van den Hout van Eijnsbergen*, C?443/04 un C?444/04, EU:C:2006:257, 29, 30. un 32. punkts, k? ar? 2019. gada 27. j nijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie u.c.*, C?597/17, EU:C:2019:544, 24. punkts).

41 Tom r š? dal bvalstu r c? bas br v? ba nav neierobežota; dal bvalst m ir j em v r?,

pirmkārt, šajā normā izvirzītais mērķis, proti, nodrošināt, ka atbrīvojumu no nodokļa piemēro tikai medicīniskajai aprūpei, ko sniedz pakalpojumu sniedzēji ar vajadzīgo profesionālo kvalifikāciju, un, otrkārt, nodokļu neitralitātes princips (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2006. gada 27. aprīlis, *Solleveld un van den Hout/van Eijnsbergen*, C-443/04 un C-444/04, EU:C:2006:257, 31., 36. un 37. punkts, kā arī 2019. gada 27. jūnijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie* u.c., C-597/17, EU:C:2019:544, 25. punkts).

42 Tātad dalībvalstīm, pirmām kārtām, ir jānodrošina, ka minētajā normā paredzētais atbrīvojums attiecas vienīgi uz medicīniskās aprūpes sniegšanu, kas ir pietiekami kvalitatīva (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2006. gada 27. aprīlis, *Solleveld un van den Hout/van Eijnsbergen*, C-443/04 un C-444/04, EU:C:2006:257, 37. punkts, kā arī 2019. gada 27. jūnijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie* u.c., C-597/17, EU:C:2019:544, 26. punkts).

43 Šajā ziņā pietiekama kvalitātes līmeņa prasība ir piemērojama neatkarīgi no izvēlētā saziņas veida pakalpojuma sniegšanai.

44 Tādējādi dalībvalstīm ir jānosaka profesionālā kvalifikācija, kas ļauj attiecīgajiem pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt pietiekami kvalitatīvu aprūpi, vajadzības gadījumā pieprasot, lai pakalpojumu sniedzēji iegūtu papildu profesionālo kvalifikāciju salīdzinājumā ar to, kas tiek prasīta, lai persona varētu sniegt medicīnās aprūpes pakalpojumus citādā veidā, nevis pa telefonu.

45 Otrām kārtām, dalībvalstīm ir jāievēro nodokļu neitralitātes princips, kas liedz tādai lēmējai pakalpojumu sniegšanu, starp kuriem pastāv konkurence, no PVN viedokļa izvērtēt atšķirīgi (spriedumi, 2006. gada 27. aprīlis, *Solleveld un van den Hout/van Eijnsbergen*, C-443/04 un C-444/04, EU:C:2006:257, 39. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2019. gada 27. jūnijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie* u.c., C-597/17, EU:C:2019:544, 28. punkts).

46 Tādējādi iesniedzējtiesai it īpaši ir jāpārbauda, vai konsultāciju un pacientu atbalsta programmu, ko īsteno medmāsas un medicīnās asistenti, izslēgšana no Direktivas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma būtībā pretrunā nodokļu neitralitātes principam, ja šie praktizējošie medicīnās darbinieki savu profesionālo kvalifikāciju dēļ ir spējīgi nodrošināt, ka šādiem pa telefonu sniegtajiem pakalpojumiem ir tāds pats kvalitātes līmenis kā citu pakalpojumu sniedzēju, kuri izmanto šos pašus saziņas līdzekļus, sniegtajiem pakalpojumiem.

47 Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktivas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav noteikts, ka tādēļ, ka medicīniskās aprūpes pakalpojumi tiek sniegti pa telefonu, medmāsām un medicīnās asistentiem, kas sniedz šos pakalpojumus, būtībā izvirzīma papildu profesionālās kvalifikācijas prasība, lai minētajiem pakalpojumiem varētu piemērot šajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa, ar nosacījumu, ka var uzskatīt, ka šiem pakalpojumiem ir tāds pats kvalitātes līmenis kā pakalpojumiem, kurus, izmantojot šos pašus saziņas līdzekļus, sniedz citi pakalpojumu sniedzēji, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanas izdevumiem

48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pa telefonu sniegtiem pakalpojumiem, kas ietver padomu sniegšanu attiecībā uz veselību un slimībām, var būt piemērojams šajā tiesību normā paredztais atbrīvojums, ar nosacījumu, ka tiem ir terapeitisks mērķis, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

2) Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav noteikts, ka tādēļ, ka medicīniskās aprūpes pakalpojumi tiek sniegti pa telefonu, medmāsēm un medicīnas asistentiem, kas sniedz šos pakalpojumus, būtu izvirzīma papildu profesionālās kvalifikācijas prasība, lai minētajiem pakalpojumiem varētu piemērot šajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa, ar nosacījumu, ka var uzskatīt, ka šiem pakalpojumiem ir tās pats kvalitātes līmenis kā pakalpojumiem, kurus, izmantojot šos pašus līdzekļus, sniedz citi pakalpojumu sniedzēji, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.